

פְּרֶשֶׁת תִּזְרִיעַ-מְצוֹרַע | ה'תשפ"ה

אָסוּר לְקַרָּא בְּשִׁמְת הַתּוֹפֵלָה | נָא לְשׁוֹמֵר עַל קְדוּשַׁת הַגִּלְיוֹן

פְּרֶשֶׁת עֵינַן חֲמַד

יִצְחָק אֶלְאָר ע"י בֵּית פִּכְסִית שְׂכוּנַת ע"ן חֲמַד - אֶבְשֶׁרֶת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֶשֶׁת תִּזְרִיעַ-מְצוֹרַע - לְשׁוֹן הָרַע מְזִיקָה לָנוּ

וַיִּדְבֹּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: זֹאת תִּהְיֶה

תּוֹרַת הַמְצָרָע" (ויקרא י"ד, א'-ב')

(תוספתא פאה א'). ומה לי להאריך בזה העוון החמור מכל-העבירות. "כל-עמל האדם לפיהו" (קהלת ו', ז'), אמרו חכמינו ז"ל, שכל מצוותיו ותורותיו של אדם אינו מספיק למה שמוציא מפיו".

אדם שמדבר לשון הרע תפילותיו לא מתקבלות- "מאן דאית ליה לישנא בישא, צלותא לא עלתה קמיה קודשא בריך הוא".

אנחנו מתפללים בכל יום בסיום התפלה: "אלוקי נצור לשוני מרע"- אחרת התפילה לא מתקבלת.

בפרשה קוראים בפרשה: "וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא" (ויקרא י"ג, מ"ה). הרב שטרנבוך כותב בספרו ביאורים והנהגות: **טמא הראשון**- טומאה בארץ וצריך לצאת מחוץ למחנה.

טמא השני- טומאה בשמיים ואין תפילותיו מתקבלות. דוד המלך כתב: "וְלִרְשָׁע אָמַר אֱלֹקִים, מֶה לָּךְ לִסְפֹּר חֲקֵי וְתִשָּׂא בְרִיתִי עָלַי פִּיךָ" (תהילים נ', ט"ז).

מן החפץ חיים כתב: על ידי לשון הרע האדם מקלקל את כל עבודת ה' שלו, ועלול לאבד את כל עולמו!

לא לחינם דוד המלך אומר: "אֶהְיֶה יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב? נֶצַר לְשׁוֹנְךָ מִרַּע" (תהילים ל"ד, י"ג-י"ד). 'יהי רצון שנשמור על הפה שלנו ונחשוב על כל דיבור היוצא ממנו.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

לעיתים אנחנו תוהים ולא מבינים מדוע חלילה הפרנסה נפגעת. הרי בסך הכל אנחנו שומרים ומשתדלים לקיים מצוות קלה כבחמורה. כמובן שעלינו לעשות חשבון נפש על מעשינו ולתקן את הטעון תיקון.

הגאון הרב רבי אהרון יהודה לייב שטיינמן זצ"ל אמר, שרבים מבני התורה סובלים מדחוק ועניות מחמת שנכשלים בעוון לשון הרע, ואם היו מתחזקים בדבר, ודאי שהיו נושעים בפרנסה טובה.

רמז לדבר המילה 'פרנסה'. אם נחלק את המילה נקבל- פה רסן. דהיינו על ידי שמירה על הפה ועל הדיבור היוצא מפיו הפרנסה לא תיפגע חלילה.

לעיתים האדם מרשה לעצמו להתפרק ולספר לאשתו ולבני ביתו לשון הרע. מן החפץ חיים' כתב (גחלת א"ש כל ח', י'): "רבים משתבשים בזה בצורה חמורה, שמספרים לנשותיהם כל מה שאירע ומה שעבר עליהם בבית המדרש, עת לומדו, או בשוק, או במקום בו עבדו. והנה מלבד איסור לשון הרע, עוד הוא מרבה בזה מחלוקת, כי היא בוודאי תיטור אשתו שנאה ותריב עבור זה עם פלוני או אנשי ביתו וגם תסיט את בעלה להילחם ביתר עוצמה וסוף דבר שאם לא יריב במלוא שנאתו, יתבזה גם בעיני אשתו. על כן השומר נפשו ישמור את עצמו מאוד, שלא לגלות לאשתו מעניינים אלו".

הגאון מווילנה כתב בצוואתו: "אלו דברים שאדם אוכל כו' ולשון הרע כנגד כולם"

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רוחן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותי בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניציר בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניציר בן פרח- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
ליאור ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

03/05/2025

ה אייר תשפ"ה

פרשת תזריע-מצורע

הפטרה: "וארבעה אנשים"- מלכים ב', ז'

	כניסה	יציאה	ר"ת
י"ם	18:44	19:57	20:49
ת"א	19:03	19:55	20:46
חגיגה	19:05	19:58	20:49
ב"ש	19:03	19:56	20:46

זש"ק, פרנסה טובה
ובריאות איתנה
לאליהו ניציר בן ימנה
וגלית בת מסודי

רפואה שלמה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

מרים בת שרה ע"ה

העלון מוקדש
לעילוי נשמת
משה בן גורג'יה

שואל ומשיב בהלכה – ספירת העומר – חלק ג'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם נשים צריכות לספור 'ספירת העומר'? האם צריכות לספור עם ברכה? מה הדין אם אדם טעה במניין השבועות אבל צדק במניין הימים?

! ? אסיע :

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס', רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

! ? תשובה :

נשים כידוע פטורות ממצוות עשה שהזמן גרמא, לכן נשים פטורות ממצוות ספירת העומר מכיוון שהמצווה תלויה בזמן. אם אישה רוצה, היא יכולה לספור. לדעת הספרדים, סופרת בלי ברכה. **מקורות:** או"ח תקפ"ט, ו.

לאשכנזים: דעת הרמ"א שאישה שמקיימת מצוות עשה שהזמן גרמא ויכולה גם לברך עליה. יש פוסקים אשכנזים שהורו שעדיף שאישה לא תברך על הספירה, מכיוון שהיא לא מצויה בבית-הכנסת ויש חשש גדול יותר שתשכח לספור יום אחד. יתכן שלא תשים לב לכך ולמחרת תמשיך לספור בברכה.

מי ששכח לספור יום אחד (בלילה לא ספר בברכה וגם ביום שכח ולא ספר בכלל), לא רשאי להמשיך ולספור בברכה. **מקורות:** משנה ברורה תפ"ט, ג'.

מי שנוהגת להתפלל תפילת ערבית בכל יום או שבני ביתה רגילים להזכיר לה לספור, החשש שתשכח לספור באחד מימי ספירת העומר קטן יותר ולכן אם היא רוצה לשיטת הרמ"א היא יכולה לברך ולספור. **מקורות:** מגן אברהם תפ"ט, א.

לפי הקבלה אין לנשים לספור את ספירת העומר אפילו בלי ברכה. **מקורות:** רב פעלים ח"א סו"י י"ב.

מצווה לחנך את הילדים הקטנים לספור את ספירת העומר בברכה מדין חינוך. קטן שהגדיל, כלומר: נהיה בר-מצווה בתוך ימי הספירה, אפילו אם הקפיד לספור בכל יום את ספירת העומר לפני שנהיה בר-מצווה, מכיוון שבעודו קטן לא היה מחויב במצוות מן התורה כמו גדול, הוא דומה למי שעד עתה לא ספר ספירת העומר ולכן לא יכול להמשיך לספור בברכה בשאר הימים. **מקורות:** שו"ת יביע אומר ח"א ג' כ"ז.

הטועה בספירת העומר במניין השבועות אבל את מספר הימים מנה כראוי, יכול להמשיך לספור בברכה.

נפיון ושכרו

הרה"ג ר' בנימין אהרן שליט"א מעביר את השיעור לכמה בעלי בתים. השיעור מועבר בצורה נפלאה וברורה ומשובבת נפש שכן הרב התברך במתק שפתיים. אחד ממשתפי השיעור הוא איש עסקים חשוב שעובד בכל יום מהזריחה ועד לשעות הקטנות של הלילה.

בדרך הטבע הוא לא היה אמור להיות בשיעור. בקושי יש לו זמן לדברים ההכרחיים שהוא צריך לעצמו. המגיד שיעור דיבר בהתלהבות וברגש רב על העניין של ההתמדה והקביעות ועל כך שיש לנו חצי שעה שאנחנו נותנים לקדוש ברוך הוא, זו חצי שעה שצריכה להיות בבחינת 'הרג ואל יעבור'. חצי שעה שכל כולה היא קודש לה'.

דברים היוצאים מן הלב – נכנסים אל הלב. איש העסקים החליט לקבל על עצמו שלא משנה מה יהיה, הזמן של השיעור הוא מוקדש. לאיש עסקים נקבעה פגישה עסקית חשובה מאוד במגדלי עזריאלי לגבי עסקה גדולה שממון רב מוטל בצידה. מדובר בפגישה שהוא המתין לה ועבד עליה זמן רב ביותר ועלתה לו בדמים מרובים תרתי משמע.

הבעיה היתה שזמן הפגישה נקבעה לשעה של השיעור. מרוב מאמציו וההשקעה לפגישה הוא אישר את הפגישה ולא שם לב לכך שזה יוצא בדיוק בזמן השיעור. למחרת כשנודע הדבר, הוא הודיע שאין באפשרותו להגיע לפגישה בזמן זה והוא מבקש לדחות את הפגישה לשעה אחרת.

האחראי שטיפל בפגישה אמר שיבדוק וחזר אליו. זמן קצר לאחר מכן חזר אליו ואמר שהוא מאוד מצטער אבל אין אפשרות לדחות את הפגישה ועליו להחליט אם הוא רוצה להגיע לפגישה במועד המקורי שנקבע או שהוא מוותר על הפגישה. איש עסקים שבמשך ימי חייו שמע אלפי פעמים את הפסוק: "טוב לי תורת פיך מאלפי זָהָב וְכֶסֶף" (תהילים קיט, עב), ופעמים רבות גם שר את המילים הוא אזר אומץ רב וקיבל החלטה גדולה ביותר ואמר: "אני לא מוותר על השיעור בגמרא!".

שני חברים שלו היו בפגישה והם חתמו על העסקה. בסופו של דבר הם הפסידו סכום כסף גדול ביותר. התברר שהיתה שם הונאה גדולה וכל הכסף שהם השקיעו ירד לטמיון ואילו הוא בזכות השיעור והתעקשותו שלא לבטל את סדר הלימוד הקבוע, כספו ניצל ונמנעה ממנו עוגמת נפש מרובה ביותר. כעת הוא הרגיש פשט חדש בפסוק: **טוב לי תורת פיך, שהיא שומרת מנזק – של אלפי זהב וכסף.**

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email מדי שבוע, שלח את כתובתך PnineEH@gmail.com	נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון, חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926	נא לפנות לרב אליהו חיים פנחס' בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

האדמו"ר הרב משה אייכנשטיין מסאמבור זצ"ל- נולד בשנת ה'תקכ"ה (1765) כבן רביעי להוריו. כבר מילדותו ניכר כי לגדולות נועד. כשרבינו גדל הוא כיתת את רגליו והלך לצדיקים שהיו בדורו. שימש מאה ועשרים צדיקים בעלי רוח-הקודש. כולם העידו עליו כי "שכינה מדברת מתוך גרונו". רבינו לא רצה להתפרנס מהרבנות ולכן עסק במשא ומתן עם העכו"ם תוך כדי שהוא הולך מכפר לכפר. רבינו התדבק בכל ימי אחיו הגדול ה'עטרת צבי'. חסידים רבים בהתחלה נהרו לזידיטשוב כדי להתחמם לאורו של ה'עטרת צבי'. ב-י"א תמוז ה'תקצ"א (1831) נפטר אחיו והחסידים קיבלו עליהם את אחיו ר' ישכר בעריש לאדמו"ר. לא חלף זמן רב וגם הוא נפטר. רוב חייו לא שימש ברבנות וחי תמיד בעוני ובדוחק. אשתו כלכלה את הבית בקושי רב מחנות מכולת.

בחג השבועות ה'תקצ"ב (1832) כל החסידים נסעו אליו. הם התנצלו על כך שהם לא הלכו אליו מיד לאחר פטירת אחיו ה'עטרת צבי' ונסעו לר' ישכר בעריש. רבינו אמר שהוא מתפלא ומשתומם על זה שהם חושבים שהוא מתרעם עליהם שלא באו אליו ישר אלא בכלל שהם באים אליו ורוצים שהוא הקטן ינהיג את העדה הקדושה. בענוותנותו הרבה הוא לא רצה לקבל את הרבנות. לבסוף התחיל לשמש כאדמו"ר בסאמבור, מאז קיבל על עצמו יסורים ומכאובים למען כלל עם ישראל וכך סבל עד יומו האחרון. בעל רוח-הקודש. רבים פנו אליו ונושעו. לפני פטירתו ביקש שיעשו מחיצה באוהל בינו לבין אחיו כדי שכאשר יבואו לעלות על ציונו של אחיו לא ידרסו את הקבר שלו. בגודל שפלותו לא חשב כלל שיבואו להתפלל על קברו. נפטר ב-ו' אייר ה'ת"ר (1840). חי כ-75 שנים. ציונו בזידיטשוב באוהל אחיו. בנו, רבי יחיאל מיכל שימש במקומו כאדמו"ר.

אביו: האדמו"ר רבי יצחק אייזיק מספרין (ראש שושלת חסידיות זידיטשוב וקומרנה). **אמו:** מרת הינדא (בת ר' צבי הירש). **אשתו:** בת הרה"ק רבי יודל חריף מסאמבור בן רבי משה מדרגיטשין. **מרבותיו:** אביו, האדמו"ר רבי יצחק אייזיק אייכנשטיין (הראשון), האדמו"ר ר' מנחם מנדל טורם מרימנוב, האדמו"ר ר' יעקב יצחק הורביץ (ה'חוצה מלובלין'), אחיו, האדמו"ר ר' צבי הירש אייכנשטיין מזידיטשוב (מח"ס 'עטרת צבי'), האדמו"ר ר' משה סופר. **בניו:** הגאונים הרב יהודה צבי הירש מראזלא (האדמו"ר מזידיטשוב), הרב יעקב קופל (אב"ד רודיק), הרב ישעיה (רב בסניטין) והרב יחיאל מיכל (ממלא מקום אביו באדמו"רות ומח"ס 'עטרת זקנים'). **אחיו:** הצדיקים הרב ישכר בעריש, הרב סענדר, הרב ליפא והרב הירש. **מספריו:** יתפילה למשה.

בנו של הרה"ק ר' משה מסאמבור זיע"א היה הרה"ק ר' יהודה צבי מראזלא (הוא התחתן עם מרת שרה, בת האדמו"ר ר' צבי הירש אייכנשטיין מזידיטשוב, מח"ס 'עטרת צבי'). הרה"ק ר' יעקב טויבש זידיטשוב היה חתנו של הרה"ק ר' יהודה צבי אייכנשטיין (הוא התחתן עם בתו מרת מרים) והיו לו שני בנים. פעם אחת שני הבנים חלו והגיעו עד שערי מוות. באותו זמן הרה"ק ר' צבי הירש אייכנשטיין מזידיטשוב כבר לא היה בין החיים אבל רבינו היה בחיי חיותו. הרה"ק ר' יהודה צבי, זקנים של הילדים החולים ראה בחלומם את חותנו הרה"ק ר' צבי הירש אייכנשטיין מזידיטשוב כששני חורים בלבו הטהור. הוא התעורר משנתו וטיפעם רוחו מאוד משום שהבין שהחורים בליבו של חותנו הוא משום שני נכדיו שעומדים למות. הוא התחיל מיד לומר מזמורי תהילים בדמעות שליש עד שגמר את כל ספר התהילים שלוש פעמים, לאחר מכן שלח שליח להזכיר את שמותיהם של החולים לרפואה שלימה אצל אביו, הרה"ק ר' משה מסאמבור שבאותו זמן כבר עבר לזידיטשוב. כשהשליח נכנס לחדרו של רבינו, עוד לפני שדיבר רבינו אמר לו שהרגיש ברוח קודשו את כל העניין. "בני ר' יהודה צבי הירש כבר הפך עולמות וסיים את כל ספר התהילים שלוש פעמים וכל זה משום חלום שחלם שחותנו, הלא הוא אחי ה'עטרת צבי', התגלה אליו עם שני חורים בלב ומזה פחד כל כך, אבל האמת הוא שהחורים שבליבו של ה'עטרת צבי' הוא משום שהוא נמצא כבר בעולם העליון ומשם הוא לא יכול לפעול ישועה לילדי נכדו, אבל אני ב"ה עדיין נמצא בעולם אני יכול לפעול ישועה עבורם ולסדר את רפואתם על צד היותר טוב". רבינו מיד לקח חתיכת נייר וכתב עליו בזה הלשון: "חוצפה כלפי שמיא נמי מהני, אני גוזר ואומר אשר תיכף יתרפאו השני ילדים ויקומו ממיטתם בריאים ושלמים, אלו דברי הכותב בידיים שיש בהם כח לקרוע גזר דין של שבעים שנה, הקטן משה מסאמבור". רבינו נתן את הפתק לשליח ואמר לו: "קח את המכתב ותן אותו לבני ר' יהודה הערש שישים אותו תחת הראש של נכדיו החולים ותיכף יתרפאו מחוליים". כשהשליח הגיע לבית ששם היו החולים מיד עשו מה שרבינו ציווה עליהם. הם שמו את המכתב תחת הראש של הילדים החולים ומיד ראו שיפור ניכר במצבם. כעבור מספר ימים הילדים קמו ממיטתם בריאים ושלמים בלי שום חולי ומיחוש. הרה"ק ר' אייזיק מזידיטשוב זי"ע סיפר סיפור זה על דודו ה'תפילה למשה' וסיים ואמר: "מי ידמה ומי ישווה לרבי ר' משה שהיה למעלה מהשכל, למעלה מהזמן ולמעלה מהטבע".

פעם אחד ממקורביו שאל: "מפני מה רבינו שרוי כל ימיו בעוני ובדוחק וסובל מכאובים קשים ואילו צדיקים אחרים חיים בעושר וברחבות וה' שומר אותם מפני חולאים רעים?". רבינו השיב: "פעם אחת באה אצלי אישה עשירה ובכתה. עוד לפני שהספקתי לשאול אותה מדוע היא בוכה הרי יש לך הון רב ותכשיטים יקרים, אמרה: "מה מועיל לי ממון רב כשאין דעתי נשמעת אצל בעלי!". גם אני סבור כך, מה לנו כסף וזהב? העיקר שדעתנו תהיה נשמעת בשמיים, שנהיה בחזקת צדיק גוזר והקב"ה מקיים וע"כ בודאי כדאי לבכות.

האדמו"ר מוה"ר ר' יוסף מאיר וייס מספינקא סיפר שהרבי ר' משה מסאמבור היתה לו מדרגה שתפילת פסוקי דזמרה היה מתפלל בלי שום מחשבה זרה כלל. (כולם אהובים)

ר' יעקב א. לוסטיגמן סיפר: רבים מכירים את הגאון רבי אשר שוורץ מהדרשות מלאות המתיקות שהוא דורש, במיוחד במעמד בו הוא משמח חתן וכלה בחצרות האדמו"רים ואצל גדולי הדור כשהוא שופע אמרי שפר מלאי מתיקות וחן מיוחד.

חידושיו מקובצים מדי שבוע בגיליון 'מעדני אשר', לאחר מכן מקובצים לסדרת ספרים וממשיכה להוסיף ולהתרחב בסייעתא דשמיא. בתוך שיחה מיוחדת של הרב שוורץ לגיליון 'לקראת שבת' הוא סיפר:

לפני מסר שנים אירע מעשה עם בחור. מעשה שנחרט בזכרוני כסמל ודוגמה לאופן בו אנו צריכים להתנהג. בחור מקרובי משפחתי התקשה לקום בבוקר. הוא היה צריך לעוזרים ומסייעים שיסייעו לו בעניין.

לאחר כמה איחורים משמעותיים לישיבה האמא החליטה להעיר את הבן כדי שיגיע בזמן לסדר בישיבה. בוקר אחד בשעה 06:00 בבוקר האמא ניגשה למיטת הבחור להעיר אותו. הוא התעורר, הסתכל עליה ועשה לה פרצוף מזר בעודו דופק על פיו...

היא חשבה שמדובר בחלום רע שפקד אותו, והחליטה לתת לו לישון עוד כמה דקות כדי שיקום עם מצב רוח טוב יותר. אחרי עשר דקות העירה אותו שוב. הבחור לא דיבר, רק עשה פרצופים ועיווה את פניו.

האמא הבינה שמשוהו לא בסדר. היא מיהרה לבקש מבעלה שיבדוק מה קרה לבנם. האבא נבהל, הגיע להעיר את בנו וראה במו עיניו את המחזה המוזר: הבחור שוכב ער במיטה ולא מוכן לקום. כשמנסים לגעור בו ולהפציר בו ואפילו להתחנן אליו שיקום, הוא רק עושה פרצופים...

ואז הם הבינו. הבחור איבד את כח הדיבור! הוא לא מצליח לדבר! הם נתקפו פחד ובהלה ומיהרו להזמין תור לרופא. האמא דאגה שזה יהיה בשעה שהמרפאה ריקה כדי שלא יהיו בושות ואנשים לא יקלטו שהבחור נאלם דום. זה בטח יזיק לו בשידוכים למרות שעכשיו הוא רק בן ארבע עשרה.

הרופא בדק את הבן ולבסוף אמר בקול החלטי: "הוא לא יכול לדבר". ההורים שאלו: "באנו שתגיד לנו מה אפשר לעשות כדי שהוא כן יוכל לדבר!".

הרופא היה חסר אונים. הוא ענה: "חכו יום יומיים ונראה, אולי הדיבור יחזור אליו מעצמו". הם מיהרו לבית החולים, והצליחו על ידי קשרים ופרוטקציות. הם גם שהבטיחו 180 שקלים לקופת העיר. הם נכנסו למומחה גדול בארץ של אף אוזן גרון. אבל גם הוא רק השתתף בצערם ולא יכול היה להושיע...

הבית שלהם כמעט נחרב. בחור צעיר, חכם, מוכשר, פיקח, הבחור הכי טוב בישיבה, שמו יצא לשם ולתהילה, עדיו לגדולות - אילם! אילם! הוא לא יכול להוציא הגה מפיו!

כך עברו כמה חודשים של ניסיונות נואשים עם דיקור סיני ושיאצו יפני, חומצה ארומטית ותמצית פרחים אקרובטית, מה לא ניסו, ושום דבר לא עזר...

והנה הם שמעו שלכבוד כנס גדול של מומחי אף-אוזן-גרון שיתקיים בארץ, הגיע המומחה הגדול בעולם, פרופ' מארה"ב. בעזרתו של עסקן מקושר במיוחד הם הצליחו לקבל תור למשך חמש דקות אצל אותו פרופסור.

רק נכנסו לחדר, הפרופסור העיף מבט קצר ומיד רשם להם מרשם לתרופה שעולה 16 שקלים. הוא אמר להם לתת לו כדור אחד בבוקר ואחד בערב למשך חמישה ימים והבטיח להם שבעוד חמישה ימים הבן שלהם ידבר כאחד האדם.

כעבור חמישה ימים הבחור בעצמו התייצב בשדה התעופה יחד עם הוריו כדי להודות לפרופסור שאמור לצאת בטיסה הקרובה לארה"ב, על נס ההצלה שהוא חולל בסייעתא דשמיא. הבחור חזר לדבר כאחד האדם.

הפרופסור לא הסכים לקבל אפילו לא אגורה שחוקה: "עשית את זה בהתנדבות ואני שמח שהטיפול אכן עזר... אין צורך לשלם לי".

אחרי זמן מה שאלו את הבחור: "תגיד, הרופא הזה שהחזיר לך את הדיבור, הוא היה גאוותן? למה הוא לא רצה לקחת כסף, זה לא התאים לכבוד שלו? מה מסתתר מאחורי זה?".

הבחור ענה: "הרופא הזה הציל את הדיבור שלי. הוא לא הסכים לקבל כסף, אני חייב לו הכרת הטוב עצומה על כך שהחזיר לי את הדיבור. אתם רוצים שאשתמש בכח הדיבור הזה שהוא עצמו נתן לי ברוב תבונתו ובטוב לבו, כדי לדבר רעה אודותיו? איזה אדם יעשה דבר נורא שכזה? לדבר נגד מי שנתן לו את כח הדיבור?".

"נו, רבותי", הרב שוורץ סיים את דבריו, "איזה אדם מסוגל לקחת את האיברים האלו שהקב"ה נתן לו ולהשתמש בהם נגד רצון ה'? איזה אדם מסוגל להשתמש בפה הזה שנתן לו הקב"ה, כדי לדבר חלילה וחס לשון הרע או דיבורים אסורים אחרים? רק מי שהוא 'לא בן אדם' מסוגל לכך, ואנחנו הרי צריכים להשתדל להיות אנשים אפילו במקום שאין איש, אנחנו צריכים להשתדל להיות בני אדם!"

"אז אם אנחנו לא יכולים לשלם לקב"ה כגמולו הטוב על כל הטובה אשר גמל עמנו, לפחות לא נשלם לו רעה חלילה, כביכול, עם אותם איברים שנתן לנו"

לע"נ

תנצב"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבת בן אסתר אטון זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל
אביבה בת אייזיק ע"ה גאולה בת טובה ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
חי יזי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
אסתר בת נעמי ע"ה סוליקה בת עישה ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה סלים בן פרח ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל
מישא אסתר בת זהרה ע"ה לטיף בן פרח ז"ל
אברהם בן דינה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה
דניאל רפאל בן חגית ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
יהודה בן סעידה ז"ל זילפה בת נרדה ע"ה
עפאת בת השמת ע"ה אביבה לוי ע"ה
כל נשמות עם ישראל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל
אביחי בן אסתר ז"ל נעמה בת גורג'ה ע"ה
דוד בר חסיה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל
שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
אורה בת נעמה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל
גורג'ה בת נעמה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כהן ע"ה
מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל
שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה
יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה
יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה
אלון בן סעדה ז"ל